
Cena Antonia Zampolliho pro prof. Evu Hajičovou

Profesorka Eva Hajičová z Ústavu formální a aplikované lingvistiky MFF UK obdržela prestižní cenu za celoživotní přínos v oblastech formální a počítačové lingvistiky. Pod jejím vedením vznikl koncept unikátního projektu [Pražského závislostního korpusu](#) zúročující výsledky desítek let teoretických studií klasické a formální lingvistiky.

[Antonio Zampolli Prize](#) je udělována jednou za dva roky vždy jednomu evropskému nebo světovému vědci za významný přínos v oblasti vytváření a vyhodnocování jazykových dat. Uděluje ji mezinárodní společnost European Language Resources Association. Profesorka Hajičová je tak po Fredericku Jelinekovi, čestném doktorovi Univerzity Karlovy, druhým nositelem této ceny z UK. Předchozí nositelé byli z významných světových univerzit, například z Carnegieho–Mellonových univerzity, Kalifornské univerzity v Berkeley, Princetonské univerzity, Pensylvánské univerzity, Oxfordské univerzity a dalších.

„Být ve společnosti nositelů této Ceny, kteří pocházejí z významných světových univerzit, je velká pocta. Chápu ji jako uznání výsledků práce všech, kteří se na projektech počítačové lingvistiky na MFF UK podíleli a i dnes podílejí. Počítačová lingvistika je obor interdisciplinární, vyžaduje zapojení lingvistů, informatiků, statistiků i dalších odborníků; to, že se takový dynamický kolektiv podařilo na fakultě vytvořit, zdaleka není jen zásluha moje. Těší mě samozřejmě i skutečnost, že vedle nás, pamětníků začátků oboru, pracují už nejméně dvě generace mladých, chytrých, nadšených kolegů, na které jistě podobné ceny v budoucnosti také čekají. Zaslouží si je,“ reagovala oceněná vědkyně.

Eva Hajičová [v rozhovoru pro iForum \(v listopadu 2017, při příležitosti převzetí Medaile Josefa Hlávky určené nestorům a osobnostem české vědy a umění, pozn. red.\)](#) mimo jiné odpověděla na otázku: Jaký je váš názor na explicitu v běžném životě, nemůže být trochu nudná?

Vůbec ne. Nikdy, ani ve vědě, natož exaktní, nemůžeme úplně předvídat, být úplně přesní, vždycky někde něco přebývá nebo se něčeho nedostává. Výzvou je podívat se pod povrch. Ráda cituji příklad jednoho bývalého kolegy, dnes již zemřelého, na němž ukazoval, kolik významů může být skryto v jednoduché větě Chytá tloušťě na višni: Kdo chytá? Jednoho tloušťě, nebo víc? Višeň je strom, nebo jeho plod? Na višni je ten, kdo chytá, nebo je na ní tloušť? Když se odpoví na tyto a další podobné otázky zkombinují, dojdeme k počtu přes dvě stě. Zdá se vám to nudné? To není jen hříčka. Když budeme například stát před úkolem takovou větu přeložit do jiného jazyka, musíme na řadu uvedených otázek umět odpovědět. V běžném životě si člověk na tyto otázky odpoví bez velkého přemýšlení nebo si je ani klást nemusí a větě rozumí, ale počítači musíme alespoň napovědět.

Text: MFF UK, Marcela Uhlíková

Foto: Vladimír Šigut

Datum: 18. 6. 2018